

EL PLA DE BAGES

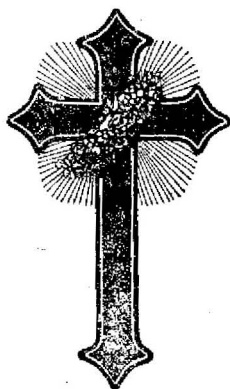
Franqueto
concentrado

DIARI DE MANRESA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER D'ARBONÉS, 15, TELEFÓN, 272

Any XIX " " Núm. 11031
Dimecres, 3 de gener de 1922

SUSCRIPCIÓ
Número solt 10 cèntims.—Atrassat, 15 cèntims.—Pago a la bastreta.—
Remísse, anuncis i reclams, a preus convencionals : : : : :

Donya Roser de Argullol Vilarasau

Ha mort havent rebut els Sants Sagraments

i la Benedicció Apostòlica

(E. P. D.)

Sos afillits espos don Joan Cura Janeras, filla Ramón, Joaquim i Roser, mare donya Roser Vilarasau, pares polítics don Valentí Cura i donya Rosa Janeras, germans, germans polítics, oncles, oncles polítics, nevots, cosins, demés parents i les cases comercials VALENTIN CURA i SOCIEDAD ANÓNIMA BAGES, al participar als seus amics i coneguts tan sensible pèrdua, els preguen la tinguen present en sos oracions i se serveixin assistir a l'Ofici funeral que per a l'etern descans de la seva ànima se celebrarà en l'església parroquial de Nostra Senyora del Carme, demà dimecres, a les onze, passant després per la casa mortuòria, plaça Hospital, 7, 2. on, per a acompanyar el cadàver a sa darrera estada, per lo que els anticipen l'agraïment.

EL DOL ES DESPEDEIX A L'ESGLÉSIA

El segon ofici se celebrarà l'endemà en la mateixa església i hora.

Història de Manresa

Des de temps que ens havien proposat parlar, des d'aquestes columnes, de l'obra magna que ve publicant nostre bon amic En Joaquim Sarret i Arbós, oficial arxiver de nostra ciutat. La manca de temps i d'espai, per a parlar-ne degudament ha fet que ho anéssim ajornant cada dia, com també hi ha contribuït el respecte que ens mereix el senyor Sarret i—sincerament—el no ésser prou aptes per a fer una crítica detallada i justiciera de l'obra del volgut historiador manresà. Però ara que la publicació del primer volum és imminent, se'ns fa imprescindible el parlar-ne:

A tot-hom' interessa sapiguer lo que foren els antepassats per tal de que el present tinguem experiència i aceri en les nostres coses, i a l'entensems ens allionem per a l'avenir. L'història dels pobles és el camí de les seves gernacions, i el viant que mitja endarrera veu perfectament el camí que té al davant i la distància que ha de vencer, i si el camí és accidentat—sempre ho és el de la vida dels pobles—recordant la manera com ha triomfat dels obstacles preterits, sab vencer els obstacles presents i preveu com podrà subjugar els de l'avenir.

Aquesta és la tasca de l'historiador, i aquesta és la missió d'un bon arxiver. Al nostre entendre, a cada trastorn que sofreix la ciutat, ell ha de donar-li la llum d'un antecedent si acas hi és.

El senyor Sarret, amb una paciència de benedictí, ha escrutat l'arxiu municipal i ha fet l'història de la nostra ciutat, riquíssima de detalls que li suposen un treball immensurable, més que més si contem amb les moltes dificultats en que s'ha trobat

per a portar a terme la publicació de aquesta obra.

Nosaltres, que admirem el seu esforçat treball, creïem que no deuria haver-li cap manresà que no tingué aquesta obra a casa seva i que no deu faltar en cap de les biblioteques particulars.

Ara està sortint el primer volum, contenint l'història de Manresa en concepte general. Si Manresa respon tal com creïem i desitgem, immediatament s'empendrà la publicació del segon, historiant Manresa en la guerra de l'Independència 1808-1914.

Creïem que aquest segon volum seria igual, interessant com el primer, distingint-se sobretot per la enarmitat de detalls.

Manresa sabrà apreciar l'obra del distingit patrici senyor Sarret, i a l'entensems n'hi restarà ben agraïda.

Salvador Perarnau.

Manresa 1 desembre 1921.

Associació de la Premsa de Manresa i Comarca

Circular als socis

Aprovat per aquest Consell Directiu, el projecte de reforma del vigent Reglament, queda a disposició dels associats, en el domicili particular d'aquesta Presidència (Sobrerroca, 23, 3er. 1.ª), durant la primera quinzena del present mes, a l'objecte de que puguin estudiar-lo, abans de sotmetre's a l'aprovació definitiva en la reunió general de l'Associació que tindrà lloc a la tarda del dia 15 del present.

Manresa, Gener 1922.

P. A. del C. D.

El President,

Felip N. Puigades.

El Nadal del soldat manresà

Parlant amb En Francesc Gual, que ha tornat d'Algecires. - Com reberen els nostres soldats el seu "Papà Noel"

(Acabament)

El nostre bon amic En Francesc Gual, amb una prodigalitat molt vària, va contar-nos coses interessants de la vida expedicionària dels nostres amics que es troben a Algecires. Per falta d'espai no poguérem dissenyar donar als nostres llegidors sinó una part de la conversa que vàrem sostenir amb el senyor Gual; avui procurarem traslladar a aquestes columnes algunes impressions més:

¿.....?

—Tot-hom sentia la necessitat de convidar-me a la seva taula—ens diu el nostre amic—. Després de dinar, en companyia d'alguns oficials del Batalló amb el seu digníssim comandant senyor Calviño amb quin amic i honor, foren els companys de penya que diàriament ens reanem aquí Manresa, el que varen convidar-me. El Merendero de la Alegria fou per unes hores com un recó del Mundial o de la Gàbla. Amb els amics Gusi, Vilalta, Ribas i caporal Prat, vaig passar una estona deliciosa; mantenint una conversa animada i confidencial.

Després en altre àpet ens reunirem al volt de la taula un grup mes nombrós d'amics manresans. Fou a l'Hotel Internacional; durant el menú, molt ben servit per cert, destapàrem unes ampolles d'exquisit xampany, obsequi del jove manresà Delfí Illa, germà del soldat expedicionari Estantislau; els postres, consistents amb un gran surtit de dolços i bombons es degueren a la preuadisíssima amabilitat de la senyoreta manresana

na Joaquima Desveus, gentil promesa de l'amic soldat Isidre Puntí. Les viandes i els vins foren abundants, la conversa amical, animada i matxada de bon humor. Abans d'alcarr-se de la taula els comensals, com acte de reconeixement a la generositat de la senyoreta Desveus al senyor Illa, i en atenció a la meua visita al Batalló, firmaren algunes cartulines del «Menú» sota una ben escrita dedicatòria d'En Joan Selvas.

El senyor Gual ens mostra tres cartulines i anotem les firmes següents: Isidre Puntí, Isidre Vall-llossera, Pere Perera Casajuana, F. Vall-llossera, F. Cuxart Calvó, I. M. I. glesias, A. Bosch, Joan Selvas Carné, J. Gardeñas, Francisco Calmet Martí, Francisco Casas Sala, Estantislau Illa i Ferran Pons, ultra la firma del senyor Gual que figurava en les cartulines, menys la dedicada a ell.

Continua el nostre interlocutor; l'acte d'aquest banquet fou d'aquells que es recorden sempre; era talmunt un troç de Manresa, trasplantat a Andalusia, celebrant la festa de Nadal. També fou ple d'evocacions de la terra il·lustrada el banquet que celebraren el dia 26 els divuit socis expedicionaris de la Joventut Nacionalista, al qual vaig tenir un especial gust en assistir. Es pronunciaren paraules d'emoció corpenedora, en mig de l'alegria de la festa.

¿.....?

Si sí, enyoren la ciutat, i la seva antiga i quotidiana ocupació, però el

seu estat d'ànim és excelent, són ho mes i es sobreposen a les circumstàncies adaptant-se a la vida militar; són joves i la joventut ho venç tot.

¿.....?

Efectivament no són solament els soldats manresans els que pensen en la ciutat, especialment en aquestes festes, els superiors del Batalló estan satisfets del record de la nostra ciutat i de l'obsequi de l'Ajuntament, contribuint amb una quantitat al «rancho» especial que es serví el dia de Nadal, a les tropes; no cal dir com aquestes acceptaren aquest obsequi i el del Diputat pel districte Don Josep Creixell que'ls hi envià turrons i vins generosos i també al de la casa Jorba consistent en una important partida de turrons. Tot això són proves d'afecte que no passen desapercibudes.

¿.....?

No ho dubti pas, els manresans conviuen perfectament amb els andalusos. Al principi es comprén que fos difícil adaptar-se a aquell ambient, però avui, la majoria s'hi troben com el peix a l'aigua. No més li diré que són pocs els que no tenen novia. Es reaniment pintoresc veure en un carrer d'Algecires un manresà apoiat a una clàssica reixa andalusana pelant la paça amb una atenció senzillament entenedora. Vagi a saber si entre tants com festegen, algun no portarà fins al peu de l'Altar alguna gentil algecirenysa.

Per altra part la població els admira; tenen fama de molt generosos fins al punt de que algú parlí dels *milionaris catalanes*, està clar que això sols compren en aquella terra que tot s'exagera graciosament. També mereix molt bon concepte la manera que tenen d'expandir la seva alegria els nostres amics. Aquelles reunions en el *Piñero*, de les que parlà, com sab fer-ho el cronista de «El Pla de Bages», són sen-

Diputació de Barcelona - Xarxa de Biblioteques

